

[Ellisabeth Arnold]

minalitetsbefængte områder i verden, hvor selv skolebørn har skydevåben, og hvor man i øjeblikket diskuterer, hvordan man skal få fjernet alle skydevåben fra skolebusserne. Det er altså en glidebane at komme ud på at begynde at sige, at alle våben er gode til forsvar, og så må vi også tillade dem. Jeg håber ikke, det var det, hr. Tom Behnke mente; jeg tror det ikke.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter lovforslaget.

Når man slår ned særlig på skytteforeninger frem for private hjem, hænger det vel sammen med, at man dér opbevarer flere våben, og at det kan være oplagt for kriminelle netop at bryde ind sådan nogle steder. Derfor synes jeg, at det er helt i orden, at man har en effektiv kontrol og har mulighed for at gribe ind. Jeg behøver ikke her at udpensle alle de skader, der kan ske, når kriminelle får fat i våbnene.

Vi tilslutter os forslaget.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg takker for støtten til forslaget. Jeg skal ikke blande mig i debatten om, hvad der er angrebsvåben, og hvad der er forsvarsvåben. Jeg har dog aldrig set mennesker, der solgte våben uden at forklare, at de var til forsvar.

Der var to spørgsmål, som fortjener at blive besvaret her, og resten må vi drøfte i udvalget. Dér skal vi nok levere den argumentation, som man måtte efterlyse.

Det første spørgsmål er: Hvorfor skal politiet kunne komme, uden at der først skal foreligge en retskendelse? Det er et godt spørgsmål, for vi har det efterhånden i en række særlove, og jeg kan godt forstå, at man siger: Går det nu ikke for vidt ud fra en retssikkerhedsbetragtning? Dertil er at sige, at efter det for mig oplyste er det skytteforeningerne selv, der har ønsket det for at stive deres almindelige anseelse af. De har sagt: Vi ønsker faktisk, og offentligheden skal vide, at de mængder af våben, vi har liggende, er under absolut kontrol, og frem for at have en masse papir frem og tilbage og forsinkelser mener vi, at offentligheden skal have den tryghed, at den ved, at politiet kan komme når som helst. Det er, om jeg så må sige, den forklaring, jeg har fået, og den synes jeg egentlig er meget god.

Så blev der spurgt, hvad de dér elektriske våben var for nogle. Der tænkes i første om-

gang på de såkaldte kreaturstave. Det er noget, landmænd har. Når der kommer en olm tyr eller et andet dyr, som de kan have lidt svært ved at klare sådan lige med den ene hånd, har de altså sådan en stav, der kan blænde, lamme osv. Og det er i orden, at disse landmænd, der passer tyre osv., har sådan én, men derimod er det ikke i orden, at de tager den med i byen, når de skal på værtshus. Det er det, der ligger i denne del af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod køb eller besiddelse af børneporno.

Af Helge Adam Møller (KF) og Inge Dahl-Sørensen (V) m.fl.

(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det beslutningsforslag, som medlemmer af De Konservative og Venstre har fremsat, går ud på, at det skal gøres strafbart at købe eller besidde børneporno. Som det fremgår af bemærkningerne, er baggrunden for beslutningsforslaget et ønske om i videst muligt omfang at sikre børn mod seksuelle overgreb.

Lad mig allerede nu sige, at jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at vi må gøre alt, hvad der er muligt, for at børn kan beskyttes mod overgreb på sjæl og krop; herom skal der ikke